

Любов болить...

Олександра Тріфонова

Потрошки чавлю із тепла
Тихий сум та тремчу. Мені зимно.
Пригадаю, як колись я змогла
Подолати свій страх божевільний.

Щаслива тепер. Красива, м'яка,
Пустельна і трішки презирлива дівка.
Усе буде добре. Не треба дзвінка.
Не треба сексу. І прірви.

Болить і щемить безупинно
Любов моя ніжна й п'янка.
Гіркий шоколад, кава. Спокійно
Запалю в тишині сірника.

Відбудуться знову усі,
Хто завжди мене любить. Нехай.
Чоловіки...хтиві... жінки... пусті
Чи прості. Всі вони вільні. Здіймай.

Відпустку в життя не відкинь.
Працюй, вільний птах, відлітай!
Здіймай сірі крила у синь!
Пробач моє щастя, бувай!